TERMS OF SUBSCRIPTION

	R. C.
In Advance per annum	4-00
In Advance per 6 months	2-00
In arrears per annum	6-00
In arrears per 6 months	3-00

Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and 5Europe.

CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.

under 12 lines...per line	16
above 12 lines...per line	10
One fourth of a column	3-00
Half a column	5-00
Three fourths of a column	7-00
One column	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்ப விகிதம் ரூ.ச

ஹம் க-க்கு முற்பணம்	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்	2-00
ஹ-ம். க-க்கு பிற்பணம்	6-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்	3-00
தபால்சிலவு இலங்கைக்கு	1-00
தபால்சிலவு இந்தியாவுக்கு	1-00

விளம்பர விகிதம்

12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு	16
12-க்குமேற்படில் வரி க-க்கு	10
கால் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	3-00
அரைக்கொலத்துக்கு	5-00
முக்காற் கொலத்துக்கு.	7-00
ஒரு கொலத்துக்கு	9-0

VOL. XVII. JAFFNA, SATURDAY JANUARY 23RD 1892 NC3

NOTICE.

CEYLON MAPS,

On a large scale, suiting our New Ceylon Tamil Geography, can be had at our Office. Price Rs. 3-00

Postage 22 Cents.

Apply to the Manager.

RELIGIOUS ARTICLES.

The following religious articles can be had in the Catholic Mission house, Jaffna:—

Large Crucifixes for Churches etc.
Stations of the Cross.
Statues for Churches.
Large and small pictures.
Gilt-framed standing pictures.
Different kinds of Rosaries.
do do do Crosses.
do do do Medals.
do do do Scapulars.
Small Silver Crosses.
etc. etc. etc.

Apply to Mr. B. M. LOPIAH.
Mission house Jaffna.

Telegraphic Summary

The Body of the Late Duke of Clarence. January 17th. The body of the late Duke of Clarence has been removed to the private church at Sandringham, where the Royal Family will attend service to day. The remains of the deceased Prince will be conveyed to Windsor on Tuesday.

The Late Cardinal Manning. January 17th. The body of the late Cardinal Manning, clothed in his Cardinal robes, is lying in State in the Archbishop's palace, and is daily visited by large crowds.

Removal of the Prince's Remains. January 18th. The body of the Duke of Clarence will be taken from Sandringham by train direct to Datchet on Wednesday morning, and from thence on a gun carriage, accompanied by a large military cortêge, to St. George's Chapel, Windsor, troops lining the streets.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO MORROW

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5. 30.	A. M.
"	7.	A. M.
"	9.	A. M.
Benediction	5.	P. M.

Local &C.

Weather. The dew has set in and fever prevails to a very great extent.

The Paddy Crop. There is every prospect of a fair crop this year.

Robbery and Murder. At Atchuvaley, some rogues entered a sheep fold with the intention of stealing some sheep, on the night of the 18th Instant. The two herdsmen who opposed their wicked designs were severely wounded. One of these unfortunate shepherds died on his way to the Hospital and the other is now in the Hospital in a very precarious state.

The Revd. Father S. J. Muller. Father Muller, whose name is well-known throughout India by reason of his devotion to the party of close on 40 lepers who are under his care at Jeppoo Hospital, Mangalore, arrived at Jaffna yesterday, having come here on a short visit, undertaken chiefly for the benefit of his health. The Revd. Father has been a good deal talked about lately by reason of his advocacy of the Mattei cures, which he declares have effected wonderful results among the lepers under his charge.

Obituary.—It is with regret we have to record the sudden death of David M. de Rosairo, late District Mudaliyar of Calpentyn. He had married Miss Marie Salome Casie Chetty, daughter of John Casie Chitty Mudaliyar, from whom he had 6 children. He was an excellent man enjoying general respect, and a good Catholic, esteemed by both our Archbishop and the Bishop of Jaffna, and all the priests. Whilst coming to Colombo to see some of his children, he was seized with opppression at Pamunugama and no sooner had he reached the house of Mr. Louis Anandappa, in Kotahena Street, than he expired *R. I. P*

Cholera in the North.—A "Gazette Extraordinary" published this day contains a notification to the effect that cholera is prevailing in the district of Mannar and gives regulations made by H. E. the Governor in Council to provide against the spread of the disease.

The Revd, Father E. Woirlander O.M.I has been sent to Paesalai to help the Local Missionary.

Public works in Jaffna. We have observed a marked improvement in the condition of the roads throughout the Peninsula both as regards neatness and metalling since the assumption by Mr. Creasy of the duties of Provincial Engineer, Northern Province. The roads situated in the Town of Jaffna have been all named, and the names written in legible and bold characters in the culverts or walls adjoining the roads both at the spots where the roads terminate and at conspicuous places along their course. We believe the naming of the roads in question took place either at the suggestion or under the order of Mr. Creasy. Looking to the abnormal weather which prevailed during the closing months of 1891, which proved one of the wettest on record, that the roads should have been maintained in the condition in which they are at present—a condition superior to what obtained in past years even in hot weather—speaks volumes for the business capacity, atetntion to duty and activity of the present Provincial Engineer and his assistant Mr. Bellamy. The public buildings, the repair or erection of which the Provincial Engineer and his assistant took in hand, have been completed within the time prescribed and in a manner most satisfactory to all concerned. We hope that Mr. Creasy's stay in Jaffna as Provincial Engineer will be prolonged and that ultimately he will reap he reward which his meritorious services render him entitled to. *The Hindu Organ.*

The Ceylon Steam ship Company Limited—The following alteration in the co's programme have been made to suit Government requirements in connection with the Supreme Court Session and the removal of troops from Trincomalie.

The Steamer Lady Havelook will leave Colombo on Saturday 23rd Inst. instead of Wednesday the 27th Inst. and on this trip will not call at Calkuda or Batticaloa. Also the Lady Gordon will leave North about on Monday the 1st. February instead of Wednesday the 3rd February.

MISCELLANEOUS

The Roman Question. Of late years the wily Italians of the Government school had fallen into the habit of pretending that the Roman question no longer existed—that it was dead and buried—that the Law of Guarantees had put an end to all doubt concerning the Pope's departure from Rome, etc., etc. The declarations of the Minister Kalnoky to the Austrian delegation has, however, considerably opened their wilfully closed eyes and ears. What is more, Italy's faithful ally has declared, whilst acknowledging her sympathy, that the actual situation of the Pontiff is only provisional, and that a desirable solution or *modus vivendi* has not yet been arrived at. The words of the Austrian Minister have given rise to much lengthy discussion and excitement in the Italian Chamber. The present Government has now finally concluded that nothing is to be changed in the present *statu quo*, and that the Law of Guarantees is to be respected. But these discussions between Austria and Italy are in reality an utter farce. They saw an enemy is dead, and continue to eternally squabble over the corpse. Add to this the extraordinary debates going on in the French Chamber concerning the religious question, and my readers can form an idea of how deep is the anxiety felt by the powers that be concerning the undecided situation of the Sovereign Ponttiff.

The New Ambassador at Paris Lord Dufferin has been appointed to the vacant post at the Paris Embassy, the highest position in our diplomatic service. It is said the Embassy was first offered to Sir Augustus Paget, our ambassador at Vienna, who stands senior to Lord Dufferin in the Service, but SirAugustus very cstrongly expressed his opinion that Lord Dufferin was the man for the post, and waived in his favour whatever claim he himself had to it. The appointment has not only received the unanimous approval of the English press, but it has been heartily welcomed by the press of Paris. Everything seems to portend for the new Ambassador the same success that has marked his whole diplomatic career. The *Standard*, which generally loses no opportunity of railing and scoffing at prominent Irishmen, attributes Lord Dufferin's success largely to his Irish origin. "His Irish blood," it says, "has developed in him all the best qualities of his countrymen." It is worth nothing that Lord Dufferin has on more than one occasion shown that he is honourably proud of his Irish origin. When he made his farewell speech at Ottawa, before the arrival of his successor, the Marquis of Lorne, he tlod his Canadian audience that they had been lucky in having in himself and his two predecessors a succession of three Irish Governors-General. As for the new Governor-General, he highly praised him and augured all good things for his term of office, adding that he had one misfotune, one weak point, he had not the good luck to be an Irishman.

The Italian Premier, It is reported that the Italian Premier has sent a circular to the representatives of Italy abroad bidding them to assure the Governments to which they are accredited that pilgrims to Rome will not be in any way interfered with by the authorities, and will be protected from insult and outrage. Apparently Rudini is alarmed at the impression made in Catholic countries by the stoppage of the Roman pilgrimages.—*Catholic Times.*

The Prince of Naples. It is said that there is every foundation for the rumour that the Prince of Naples will marry one of the daughters of the Prince of Wales. With reserve (be it remembered) we notify this. H.R.H. Victor Emmanuel Ferdinand Marie Janvier, Prince of Naples, was born at Naples on November 11th, 1869; he is colonel and commandant of the 1st infantry regiment.

A Conspiracy in Poland.—Following upon the report of the arrest of numerous Nihilists at Warsaw, it is stated that a conspiracy against the Czar has been discovered in Russian Poland. Many arrests of official students, and Imperial officers have been made.

The Irish'Party.—J. Redmond, the leader of the Parnellites, is hostile to the separation of Ireland from Britain, and advocates that Dublin should have a Parliament with supreme authority to legislate in all Irish questions, subject to the veto of the Crown.

America and Chili.—In reference to the recent strained relations between the Governments of the United States and Chili, it now reported to be likely that the Chilian Government wili prope that the difficulties between the two countries shall be submitted to arbitration.—*Independent.*

THE REV. FR. LYTTON.

(*Continued from 4th page.*)

The last address presented to the Rev. Father was from the College, just a[illegible] before his departure. It ran thus:

To the Rev. Father C. H. LYTTON O.M.I.
Professor,
St. Patrick's College,
Jaffna.

Dear Reverend Father,

Little did we think, when you left us for Point Pedro after the Drama, that you would come back to tell us that you could no more be with us. Like a bolt from the blue did the news come upon us. But what can we do, when He who disposes where man proposes, wants that at this stage we should part company.

Evidently the work He had designed for you in our midst is over and He has need of you now for other work. May His sweet will be done, and the fervent prayers of His afflicted children be heard that your new labours may be blessed with the same success that attended your efforts in Jaffna.

With feelings of the liveliest thankfulness do we call back to our minds, Dear Reverend Father, all the good that you did to us during your stay amongst us and the love that you lavished upon us at every turn in our school career. Neither press of occupation nor any bodily infirmities, could ever prevent you from ministering to our wants when we stood in need of your services. Your career as Principal and as Professor of St. Patrick's College has been one long record of precious work done in the face of untold hardships. The improvements you brought about in the Institution both for our spiritual and temporal benefit are more than we can enumerate.

For the marvellous development of the devotion to the Sacred Heart and the introduction of the devotion to St. Joseph we cannot adequately thank you.

The introduction of the Band and the character you gave to performances on the stage of late have won us and through us to the Catholic Community at large a name for which we feel deeply indebted to you.

For these and all the other benefits that we have received from you we thank you once more from our inmost hearts and pray God to bless you with health and length of years to fulfil the duties that are now awaiting you.

In conclusion, Dear Rev. Father, we beg your Paternal blessing and remain

Your most Obedient and Dutiful
Children in Christ Jesus
The Pupils & Teachers
of St. Patrick's College.

In the reply, which was long and full of feeling, the Rev Father said that his connection with the College extended over a period of 9 years. If he had had to leave it 5 or 6 years ago he would have left it with far other feelings than he did that day. As matters stood, he had not the shadow of a fear for the future of the Institution. It was in the hands of young and talented Fathers who were able and ready to do for it all that might be desired. He was present when the question of giving a name to the College came up. The name of the Apostle of Erin was finally selected, because St. Patrick was remarkable for the strong lively Faith that he had instilled into the Catholics of Ireland; and it was expected that he would obtain the same theological virtue for the Catholics of Jaffna. The name of St. Joseph was daily invoked in the College to obtain the gift of Hope. A look at the 9 beams of the College Hall was enough to inspire any one with confidence in God under the most trying circum stances. The manner in which those pieces of timber had been procured was nothing short of miraculous, and pointed to the extraordinary power of St. Joseph's intercession. The advent of the two Rev. Fathers who sat by his side, to Jaffna, when Colombo was fighting so hard for English-speaking missionaries was also an instance of the intervention of Heaven in favour of Jaffna. It would take many a long year, full of discouragements and heart-aches before the Catholics of Colombo could be provided with the advantages that the Catholics of the North were enjoying. The name of St. Aloysius was added to the little litany daily recited, as a means of safeguarding the purity of body and soul of the boys. The boys' conduct in and out of school and the look of their faces, were much better than they used to be one time. The only fear he had when leaving them was about mortal sin. He begged and besought them to use the utmost vigilance against that greatest of all evils. After exhorting them to shun bad company and never omit their monthly communions, he referred in the most emphatic terms to the necessity of attending the play ground. He thought that when there was question of awarding a prize for good conduct, the teachers must always consider whether the boy selected had been regular at the playground

When he had given his blessing, he shook hands with the Teachers, took a last loving look at the faces of all the boys and repaired to the Cathedral to breathe a parting prayer and take leave of his Lord in the Tabernacle.

விளம்பரம்

இலங்கைப்படம்

தமிழ்ப்பாடசாலைகளினுப யோகத்துக்காக இவ்வச்சியந்திரசாலையில் ..திக்கப்பட்டு வழங்கிவரும் தமிழ் இலங்கைப்பூமிசாஸ்த்திரத்தின் படி, ஒன்பது மாகாணங்களும் அவைகளின் பெரும்பிரிவுகள் உட்பிரிவுகள் ஊர், ஆறு, மலை கடல்முதலியவைகள் அமைக்கப்பெற்றுப்பல வர்ணங்களால் விளக்கப்பெற்றதுமான இவ் விலங்கைப்படம் பாவனைக்கேற்ற விதமாய் முடிபுபெற்றிருக்கின்றது. இதுமுன்னையதிலும் சற்றேபெரிது. மிகத் தெளிவுமுடையது.

இதன்விலை—ரூ ௩. சதம் ௦௦
தபாற்செலவு— சதம் ௨௨.

பஞ்சாங்கம்.

௧௮௯௨-ம் ஞு இலங்கைச்சந்திய வேத பஞ்சாங்கம் விலை சதம் ௫ தாற்செலவு சதம் ௨. பிரியமானவர்கள் நமமச்சியந்திரசாலைத் தலைவரிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம.

நம்முடைய பத்திரிகையிலே பிரசரிக்கப்படவேண்டிய கடிதங்களையும் அவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களையும் மாத்திரமே பத்திராதிபருக்கு என மேல்விலாசமிட்டனுப்பவேண்டியது. மற்றைய கையொப்பம் கையொப்டப்பணம், விளம்பரம் முதலிய விஷயங்களெல்லாவற்றையும் அச்சுக்கூட மனேசருக்கு என்று விலாசமிட்டனுப்பவேண்டியது இதனைப் பலர்கவனியாது பத்திராதிபருக் கனுப்பவேண்டியதை மனேசருக்கும், மனேசருக்குஅனுப்பவேண்டியதை பத்திராதிபருக்கும் அனுபுவதாலேவேலைகள்நடப்பதிலே சுணக்கமுண்டாகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்

௧௮௯௨-ம் ஞு தைமீ ௨௯
சனிக்கிழமை

Deth of Cardinal Manning
கருதினல் மானிங் ஆண்டவரின் தேகவியோகம்.

இங்கிலாந்திலே உவெஸ்மினிஸ்றர் அதிமேற்றிராணியாராயிருந்து வந்தவரும், கற்காலம உலகத்திலே அதிக கீர்த்திப்பிரதாபம் பெற்றிருந்தவரும, சகல சாஸ்திர வல்லவர்க்குஞ் சிரசாயிருந்தவரும, சனங்களாலே அதிகமாக நேசிக்கபபட்டுவந்தவரும, சூரியனைச் சுற்றியுள்ள கிரகங்களுட் சந்திரனேபோல பரிசுத்த பாப்பாசரைச் சுற்றியுள்ள திருச்சபைப பிரதானிகளுட் பிரதானியாயிருந்து வந்தவருமாகிய கருதினல் மானிங்ஆண்டவர் சென்ற ௧௪-ந்உ தேகவியோகமாயினரென்ற சங்கதி எல்லாருக்கும மிகுந்த மனவருத்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சஞ்சல சங்கதியாயிற்று. அவருடைய திருமேனி ஆசாரிய வஸ்திரங்களினாலே அணியப்பட்டு கோயிலிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எண்ணிறந்த சனங்கள் சென்று திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கி வருகின்றார்கள். R. I. P.

பரமசற்குரு.

சென்றவருடப் பாதுகாவலன் ௪௧-ம் இலக்க பத்திரிகையிலே நாம் பரமசற்குருவைக்குறித்துச் சில வார்த்தைகள் பேசியிருந்தோம். அதனைக்கண்ட இந்துசாதன பத்திராதிபர் தம்முடைய ௩௩-ம் இல. சஞ்சிகையிலே நம்முடைய கருத் தியாதென்பதை விளங்கிக்கொள்ளாது நாம் காட்டியகருத்தை மறைத்தும், திரித்தும், சொல்லாததைச் சொன்னதாகக் காட்டியும், விபரீத விளக்கம் படைத்தும் நாம் எழுதியவற்றை மறுப்பார்போலத் தம்போலியருக்குக் காட்டமுயன்று பலவும் எழுதுவாராயினர். அவர் தாமெழுதுவ தியாதென்பதை யோசித்தறிந்து எழுதினாரல்லரென்பதை அவரெழுத்துக் காட்டுகின்றது. அவர் நாம் பேசியதை மறுக்கிறோமென்று நினைத்துக்கொண்டு நாம் பேசியதையே பெலப்பித்து விட்டார். ஆகையால் நாமெழுதியதற்கும் அவர் மறுப்பென்று விட்டதற்கும் பேதமில்லை. பேதமில்லாமையால் அவருடைய தப்பான விளக்கத்தை முந்தத் தெரிவித்து அப்பால் அவரெழுதியவைகளிலேயுள்ள விபரீதங்களையும் வழுக்களையும் வெளிவித்துக் காட்டுவோம்.

பரமசற்குருவைக்குறித்து நாம் பேசிய விஷயமும் இந்துசாதன பத்திராதிபரின் போலிமறுப்புக்கு உத்தரமும் இரண்டுவார்த்தையுள் அடங்கும். இவ்விஷயத்திலே நாம் சொல்லியதென்ன? சற்குரு ஒருவர் வருவாரென்பதும், அவர் தேவனே என்பதும், அவர் மனுஷனாய் வருவாரென்பதுமேயாம். இக்கருத்தையே கௌதமர் முதலியோர் பாடல்களிலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டினோம்.... "சற்குருவேபேரொளியாய்நின்ற சோதி .மானிடத்தின் சட்டை சாத்தி"... குருவென வந்து... மானிடமாய் வந்த திருமேனி... குருவாய்வந்தவடிவை ... காரணக்குரு... என்பனவற்றாலும் "அருபரத்தொருவ னவனியில்வந்து- குருபரனாகி யருளிய பெருமையை-சிறுமையென்றிகழாதே' என்பதாலும்,—"துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணநிற்கவே- துயரின் மலியும் மனிதர் பிறவியிற்றோற்றிக் கண்காணவந்து- துயரங்கள் செய்து தன் தெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்கு மம்மான்"—என்பதாலும் குருஒருவர் வருவாரென்பதும், அவர் தேவனே யென்பதும், அவர் மனுஷனாய் வருவாரென்பதும் பெறப்பட்டதோ அன்றோ! சாதனபத்திராதிபர் மங் கூற்றை மறுப்பான்போன்று சொல்லியதென்ன?... "நிமலநீங்காக் கருணையினன்- மனுடன்போன்றே யுண்டுடுத்தன் மருவிக் குருவாய்வர"... என்று தாம் எடுத்துக்காட்டுவதாலே நாம் சொன்னதையே பெலப்பித்து குரு ஒருவர் வருவாரென்பதையும் அவர் தேவன் என்பதையும் அவர் மனுஷனாய் வருவாரென்பதையுமே தெளிவித்துக் காட்டுகின்றார். பின்னை அவர் இவ்வளவு பிரயாசப்பட்டு மறுப்பு எழுதியதென்னோ!

இவ்விஷயத்திலே, ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி தரும்படி தேவன்சற்குருவாகமனுஷாவதாரமெடுத்துவந்தார் என்று கிறீஸ்தவர்களாகிய நமக்குள்ள கொள்கை இந்துக்களுள்ளும் சிதைவுற்றதாயிருக்கின்றது என்று நாம் சொல்லியதை நன்றாய் அவதானித்துத் தெளியவேண்டியது. அத்தேவனும் இத்தேவனும் ஒன்று; அக்குருவும் இக்குருவும் ஒன்று; அம்மனுவுருவும் இம்மனுவுருவும் ஒன்று என்று நாம் சொல்லியதில்லையே. சற்குரு ஒருவர்வருவார் என்ற கருத்தோடு அவர் தேவனுயும் மனுஷஉருவாயு மிருப்பாரென்ற கருத்துமே ஒத்திருக்கின்றதென்று காட்டினோம்.

ஆன்மாவானது தேகத்தோடே அழிந்துபோகும் வஸ்து என்று சொல்வார்க்கு நாம் அப்படியன்று அது அழிவுறாது நித்தியத்துக்கிருப்பது என்று உத்தரங்கூறி இந்துக்களுக்கும் இதுவேகொள்கை என்று நாம் சொல்வோமானால்அவ்விந்துக்கள் ஆன்மா கடவுளைப்போல அநாதி நித்தியமுடையதென்றும், அநாதி மலபந்தமுடையதென்றும், அநாதி தொட்டுப் பலபிறவிகளில் உழல்வதென்றுங் கொள்ளுகின்ற கொள்கைகளையும் நாம் ஒப்புக்கொண்டோமென்னலாமா? பரம சற்குருவைக் குறித்து நாமெழுதிய விஷயத்திலும் கருதப்பட்டதை மாத்திரங் கொண்டு கொள்ளவேண்டியது. இதுவே நாம் எடுத்துப் பேசிய விஷயத்துக்குக் கொடுக்கின்றவெளிப்படை. விளங்காதார் விளங்கினாரிடங்கேட்டறிந்து கொள்வார்களாக. இவைபோக.

இந்துசாதனபத்திராதிபர் நாம் பேசியவற்றுட் சிலவற்றை மறுக்கிறார், சிலவழுக்களுங் காட்டுகிறார், நாம் சொல்லாதவைகளைச் சொன்னதாகவுங் கூறுகிறார். ஆகையால் அவைக்குத்தரங்கூறி அவர் வழுவே வழுவென நாம் காட்டுவதால் மேலே நாம் பேசியவற்றுக்கும் வெளிப்படையுமாதலால் பத்திராதிபருடைய வசனங்களை யாராய்ந்து அதிலுள்ள பொருள்களை நிறுத்து உரைத்துவிளக்கி காட்டுவோம்.

1-"பாதுகாவல பத்திராதிபரும் அவர்குழாத்தினரும் தங்கள் கிறீஸ்துவை உரிமை பாராட்டி ஏற்றுவதற்கும் போற்றுவதற்கும் கடமைப்பட்டவர்களேயன்றி நம்மிந்துசமயிகளாவது வேறுசமயிகளாவது ஒருபோதும் அங்ஙனம் செய்யக் கடமைப் பட்டாரல்லர்" —என்று இந்துசாதன பத்திராதிபர் கூறுகின்றார்.

நல்லதும், அவ்வாறு கடமைப் பட்டாரென்று கூறியதாரோ! நாமப்படிக் கூறினோமா? கூறாததைக் கூறியதாகக் காணக்கூறுதல் வெறுங் குளறுபடையன்றி வேறென்ன? இதுதான் பத்திராதிபர் தம்முடைய குழாத்தினருக்குக் காட்டும்குசமசக்கு.

2-"உலகத்தில்நாலாசாதிசனங்களும் என்றதில்இந்துக்களும் அடங்கவில்லையோ!" என்கின்றார். பள்ளிக்கூடங்களிலேபடிக்கின்ற நாலாம் வகுப்புப் பிள்ளைகளும் விளங்கி மறுமொழி கொடுக்கக்கூடிய இவ்விஷயம் பத்திராதிபருக்கு விளங்காது நம்மேலே வழுச்சொல்லப் புறப்பட்டதே வியப்பு! அதிவியப்பு! இதன்மேலவருக்கு நாம் நியாய மெழுத வேண்டியதில்லை. அவர் நம்மேல் வழுக்கண்டு சொன்ன அப்பத்திரிகையிலே தானே வெளிப்பட்ட அவர்கூற்றுக்கு நியாயங் கேட்டால் அப்போதாவது அவர் அறிந்தாரிடங் கேட்டறிவாரென்று நம்புகின்றோம். பகை களவுபோனதைக் "கேட்ட யாவரும் ஓடிவந்தார்" என்று சொல்லிய பத்திராதிபர் "செட்டிப்பிள்ளைகளும் கேட்டவுடன் ஓடிவந்து" என்றுஞ் சொல்லுகிறார். "கேட்ட யாவரும்" என்று சொல்லியதிலே செட்டிப்பிள்ளைகளும் அடங்கவில்லையோ என்று வினவினால் என்ன மறுமொழி பிறக்குமோ!

3-"சிவம் ஆன்மாக்களுக்கு அருளும் நிமித்தம் ஊரும், பேரும், உருவும், குணமுங் கொண்டு வகித்தவடிவம் அருவம் அருவுருவம், உருவம் எனமூன்றிறப்படும்" என்கின்றார். இதனால் அவர்தம்முடைய சிவன் அருபி அல்லர் என்பதைக் காட்டுகின்றார். அவருடைய சொயவடிவம் அருவமேயானால் இவர் சொல்லுகிறபடி அதனை வகித்துக்கொள்ளுவது எப்படி? சொயவடிவத்துக்கு வகித்தல் என்னும் வினை பொருந்தாது. பொருந்தாதது தம்சிவனுக்குப் பொருந்துமென்று பத்திராதிபர் கூறுவதால் இம்மூவித வடிவங்களையும் வகித்துக் கொள்ளுஞ் சிவன் அவைகளைவகிக்குமுன் அருபியுமல்லர். அருபாருபியுமல்லர்.ரூபியுமல்லர்.ஏனெனில்,இவைவகிக்கப்பட்ட படியால் இவை மூன்றுமல்லாத வேறொருவடிவம் அவருக்கிருத்தல் வேண்டியது. அப்படிப் பிறிதொருவடிவமிருத்தல் கூடாதாகையால், அவர் கூறுஞ் சிவ வடிவமும் இல்பொருள்களாய் மலடிமகன் என்பதுபோலாகவேண்டியதுதெளிவாயிற்று.

4-முன்னர் "நிமல நீங்காக்கருணையினன் மனுடன் போன்றே யுண்டுடுத்தன்மருவிக் குருவாய் வரச் சீடன், கனியுஞ் ஞானக் கண்ணுறக் கண்டான் பவநோயவிண்டானே" என்று கூறியபத்திராபர் பின்னர் "தனக்கு வேறொரு குருவேண்டாது உண்டுடுத்து வாழ்ந்து இல்லாத அருள்வடிவங்களே" எனமுன்பின் முரணக் கூறி தம்மையும் தமது சிவனையும் மாறுபாடுடையவரெனத் தெளியக் காட்டுகின்றார். தம்முடைய சிவன் தமக்கு வேறொரு குருவேண்டாராமென்றால் கந்தசுவாமிக்கு சிவகுரு என்ற நாமங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே!

5-"அவரெடுத்துக் காட்டிய கௌதமர்...முதலிய பெரியோர்கள் சற்குரு என்று விதந்தார்களன்றி அவர்கூறியவாறு... யேசுவை அல்ல வென்பதை நன்கு அறிந்துகொள்வாராக"-என்றுகூறுகின்றார் அவர்கள் யேசுவைவிதந்து கூறினார்களென்று ஆர்சொன்னார்? சற்குருவை விதந்து பேசினார்களென்றுதானே நாமுஞ் சொன்னோம். கௌதமர் முதலியோருடைய பாடல்களைக் காட்டி நாம் முடித்த முடிபு வசனமாவது- என்னமுதலியவற்றாலே சற்குரு ஒருவர் வருவாரென்பதும் அவர்தேவனே யென்பதும், அவர் மனுஷனாய் வருவாரென்பதும் பெறப்படுகின்றது என்பதன்றோ? இதில் பத்திராதிபரைப்போல எந்தஅறிவீனரும்அவ்விதபொருள்பண்ணமாட்டார்களே!

6-சாலிவாகனனைக் குறித்து நாம் சொல்லிய விஷயம் "கிறீஸ்துவுடைய பிறப்பை யொத்திருக்கிறது என்று சற்றுமனமும் வாயும் கையுங் கூசாது எழுதிவிட்டார்" என்று கூறுகின்றார். ஆம் அவர் சொல்வது மெய்.சாலிவாகனனுடைய பிறப்பு கிறீஸ்துவினுடைய பிறப்பை ஒத்திருக்கின்றது என்று சொல்ல நம்முடைய மனமும் வாயுங் கையுங் கூசுந்தானே! கூசினமையினாலே தான் யேசுக்கிறீஸ்துநாதரின் பிறப்பைக்குறித்த சங்கதிக்கு ஒத்திருக்கின்றதென்றுசொல்லியிருந்தோம். எப்படியோ பத்திராதிபர்எதிர் பேசும்போதும்அவரவா பேசவேண்டிய வகையைக் காட்டித்தான் பேசுகின்றார்.

7-கிருஷணன் சங்கதி "யேசுக்கிறீஸ்துவின் சரித்திரத்துக்கு ஒத்திருக்கின்றதென்று புகழ்ந்துபாராட்டினார்" என்றுசொல்லுகின்றார். நாம் கிருஷணனுடைய சரித்திரத்தை ஒத்ததென்றுசொன்னதில்லையே. அவனுடைய பிறப்புச்சங்கதியைமாத்திரம் பார்த்தால் என்று சொல்லியிருக்கவும் சரித்திரத்தையே குறித்தோமென்றுபேசுகின்றரே.மேலும், கிருஷணனின்தீச்செயல்களை யொழித்துஎன்றுநாம்சொல்லியிருக்கவும் நாம் புகழ்ந்ததும் பாராட்டியதும் யாரை?

8- இந்துசாதன பத்திராதிபர் சங்கராசாரியரை விளங்கியதும் வெறுந்தப்பான விளக்கமன்றோ! அவருடைய விளக்கப்படி நாம்பார்த்தாலும் உலக குரு வென்றழைக்கப்பட்டுள்ள சங்கராசாரியர் இராம அவதார காரணனைப்போல மற்ற மனுஷரை ஒத்துப்பிறந்ததுண்டே. பின்னை யிவர் பிறவி விசேஷங்காட்டவந்ததும் காஞ்சீபுரத்திலே இறந்த சங்கராசாரியரைக் கூட்டோடே மோட்ச மடைந்தா ரென்று சொல்ல வந்ததும்என்னதுணிபோ? இவ்வகையான விபரீத விளக்கத்தையும் தப்பான எழுத்தையுங் கொண்டுதானு நம்மைக் கண்டிக்கப் புறப்பட்டார். நல்லதும்! நல்லதும்! அவர் சொல்வன வெல்லாம் அவர் குழாத்தினருக்குச் சருவசாஸ்திரசாரசாகரமா யிருக்கலாம். இவ்வகையெழுத்துகளைத்தான் நம்மனோர் நம்பவேண்டுமென்று கேட்கிறாரோ!

9-மூனி காலக்கணக்கைக் குறித்துச் சிலசொல்லுவோம்.சாதனபத்திராதிபர்"இராமீச்சுர ஆலயங்கட்டி ௨௪ சதுர் யுகங்களாகின்றன. மதுரை அதற்கு முந்தியது. நவநாகரீக ஆங்கில பண்டிதர்கள் பூமி எண்ணிறந்தவருடங்களுக்குமுன்னர் உண்டாக்கப்பட்டது என்று கூறுவதை அவர்கள் நம்பினாலன்றோ மதுவார்த்தை அவர்கள்செவிகட்கேறும்" என்றுகூறுகின்றார். அவர் கூறும்ஆங்கிலபண்டிதர்கள் பூமி எண்ணிறந்த வருடங்களுக்கு முன் உண்டாக்கப்பட்டதென்று சொன்னார்களேயன்றி மனுஷன் உண்டாக்கப்பட்டு அவ்வளவுகாலஞ் சென்றதென்று சொல்லவில்லையே. அந்த ஆங்கிலபண்டிதர்கள் மனுஷன் ஆறாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன்னிருந்ததாகக்கூறவில்லை. இந்தியருடைய கணக்குக்கோஅவர்களுடையசமயநூற் சாட்சியன்றிப்பிறசாட்சியில்லை.மேலும்இந்துக்களுடைய சமயசாஸ்திரங்கள், எல்லாம் நித்தியத்திலே யுண்டென்றும் காலத்திலே யுண்டென்றும் ஒன்றுக்கொன்று முழுவிரோதமாகப் பேசுகின்றன. நித்தியமென்றால் நித்தியத்தில காலமிருத்தல் கூடாது. காலமென்றால் அத்தோடு நித்தியமெனல் கூடாது. கூடாததைக் கூடுமென்று கொள்ளுமவர்கள் அண்டப்புழுகர் ஆகாசப் புழுகரைப்போல காலத்தைப் பெருக்கி ஆதாரமின்றி ஆறாயிரம் வருஷங்களை ஆறுகோடி வருஷமெனவுங் கொள்வது அதிசயமா? இதனையா நம்மை நம்பச்சொல்லுகின்றார். நமக்கோ நியாயத்துக்கு ஒத்துவாராது.அவரும் அவர் குழாத்தினரும்பிரியப்படிநம்பிக்கொள்ளட்டும்.

10-நாம் எடுத்துக்காட்டிய பாடல்களிலே சிலவற்றை நாந்திருத்தினேமென்று சொல்லுகின்றார். நாம்அவைகளை வாசித்ததபடி எழுதினேமேயன்றித் திருத்தியதேயில்லை. ஆயின்அதில் நாம்சொன்னது சரியோ அவர்திருத்தியது சரியோஎன்பதிலே பிரவேசித்து வாதாடுவதைநிறுத்தி அவற்றிலே நாம்கருதிய பொருளைமாத்திரமே இப்போதைக்குக் கொண்டுகொள்ளக்கடவோம்.

இதுகாறும் பேசியவற்றாலே பரமசற்குரு என்றவிஷயத்திலே நமக்கிருந்த விளக்கத்தையும் இந்துசாதன பத்திராதிபரின் தப்பான விளக்கத்தையுந் தெளிவித்துக் காட்டினோம். நாம்பேசியவற்றின்கருத்தையும் பாத்தசொற்களின்கருத்தையும் சரிவர யோசித்து ஆராய்ந்துபாராது தப்பானவிளக்கங்கொண்டு எழுந்தவண்ணம்பிழைசொல்லவும் மறுக்கவும் இந்துசாதன பத்திராதிபர் புறப்பட்டது மகாதோஷமேயாம். தப்பான விளக்கங்களினாலும் அவசரமற்றதும் நியாயமற்றதுமான எழுத்தினாலும் உபயோகம் வருவதில்லை யென்பதைப் பத்திராதிபர் யோசித்துணர்ந்து இனிமேல் வீண் எழுத்துகளினாலே நம்மைச் சோலிப்படுத்தாதிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather-காலநிலை—பனி மிகுதி. அதனாலே காலத்துக்கடுத்த நோய்கள் காய்ச்சல் வயிற்றுளைவு ஊரிலே மிகுதி.

The Revd. Fr. Muller—முல்லர்ச்சுவாமியார்—மங்களூரிலே தீராப்பிணியாளருடையவும் குஷடரோகிகளுடையவும் வைத்தியசாலைத் தலைவரும் வைத்தியருமாகிய பேர்போந்த முல்லர்ச்சுவாமியார் தேகசவுக்கியத்தின் நிமித்தம் கண்டி கொழும்பு முதலிய விடங்களைச்சுற்றி நேற்றுவந்த கப்பல்வழியாக யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கின்றார்.

The Revd Father Ch Lytton—லிற்றன் சுவாமியார்—சென்ற செவ்வாய்க்கிழமைகாலை புகைக்கப்பல் மார்க்கமாக லிற்றன்சுவாமியார் கொழும்புக்குப் பயணமாயினர்.

இங்கட்கிழமை யிரவு கத்தோலிக்க வாசிகசாலையார் தமது சாலைத் தலைவராயிருந்துவந்த அவருக்கு நன்றி யறிந்த ஸ்துதியும் அவர் பிரிவாலே தமக்குள்ள மனவருத்தமுங் காட்ட முயன்று வாசிக சாலையைச் சிங்காரித்து உயர்ந்த ஆசனமிட்டு எல்லோருஞ் சேர்ந்து கல்லூரி மண்டபஞ் சென்று சுவாமியாரை யழைக்க அவர் டன்சுவாமியார் உவீலர்ச்சுவாமியாருடன் வந்து குதிரை வண்டியிலேற, வாசிகசாலையார் குதிரையை அவிழ்த்து விட்டுத்தாமே வண்டியை யிழுத்துச் செல்ல, தீவட்டி வெளிச்சங்கள் பிரகாசிக்க, மேழநாளவாத்தியம் முழங்க, வாணங்கள் சீற, பகல்வெற்றி பிரகாசிக்க, வெகுசனம் புடைசூழ அழைத்து வாசிகசாலைசென்று அங்கிடப்பட்டிருந்த சிங்கார ஆசனத்தெழுந்தருள பன்னீர் தெளிக்கப் பூமாலைமார்பிலங்க வாசிகசாலையாரின் நாமத்தினாலே சுவாமியார் வாசிகசாலைக்குச் செய்து வந்த முயற்சிகளையும், பட்டபிரயாசங்களையும், திருஇருதயசபை, மருவிலக்குசபை யிவைகளிலே அவர் செய்துவந்த முயற்சிகளையும் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பொது நன்மையாக றெயில்வேக்குப் பட்டபிரயாசங்களையும், அவரிடத்து விளங்கிய விசுவாசம், அன்பு, தேவபத்தி, பிறர்சிநேகம் முதலியவற்றையு மெடுத்துப் பேசியவைகளுக்கெல்லாந் துதி சொல்லுவதோடு அவர் பிரிவாலே தமக்குள்ள மனவருத்தத்தையுங் காட்டும் பத்திர மொன்றுவாசித்தனர். சுவாமியா ரதற்குத் தகுந்த விடைகூறி இன்று நீங்கள் காட்டிய மகிமைகளெல்லாம் நீங்கள் எம்மேலே எவ்வளவு பட்சமும் நன்றியுறிதலு முள்ளவர்களா யிருக்கின்றீர்க ளென்பதைக்காட்டுகின்றன. நாம் கொழும்பு சென்றாலும் உங்களை மறப்பதில்லை. அங்கேயிருந்தும் யாழ்ப்பாண றெயில்வே நடைபெறுதற்கான முயற்சிகளை விடாது நடத்திவருவோம் என்பன வாதிய பலவு முரைத்தனர். அதன்மேலே இன்னிசைக்கருவிகளுடன் சுவாமியாருடைய புகழையும் அவர் பிரிவாலே யுள்ள மனத்துன்பத்தையுங் காட்டுகின்ற கீர்த்தனங்கள் பாடப்பட்டன. கீர்த்தனங்களின் பின் சிறிது நேரம் வாணவேடிக்கை காட்டி சுவாமியாரை வண்டியி லெழுந்தருளச் செய்து ஆனந்தக் கூச்சலோடு வணங்கி வழிவிட்டு நின்றார்கள்.

லிற்றன் சுவாமியார் விசேஷமாகக் கத்தோலிக்கருக்கும் பொதுவாகச் சகல யாழ்ப்பாணத்தாருக்கும் நன்மையான அனேக காரியங்களை அடியிட்டும் அவைகளின் நிறைவேற்றத்தைக் காணாது கொழும்பு செல்கின்றார். அவரால் அடியிடப்பட்ட விஷயங்கள் முற்றுப்பெறா விட்டாலும் யாழ்ப்பாணத்தார் அவரை நினைக்கவும் நன்றியறிதல் காட்டவுங் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

சுவாமியார் கொழும்பு சென்றாலும் அங்கேயும் அவருடைய கீர்த்தியும் முயற்சியும் உச்சம் பெறறு உலோகோபகாரமாய் முடிதற்கு தேவாசீர்வாதம் என்றுமவர் முன் நிற்பதாக.

Mr. F. N. JohnBillai— மெஸ். எவ். என் யோண்பிள்ளை—யாழ்ப்பாணத்திலே கொலோனியல் சேர்சன் ஆபீசிலே நெடுங்காலமாகக் கிளார்க்கு உத்தியோகம்பார்த்து வந்த இவருக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைத்ததைக்குறித்து மிகுந்தசந்தோஷமானோம். இப்போது யாழ்ப்பாணப்பகுதிப் பால்கட்டு விசாரணைத்வராக மாசசம்பழம் ரூபா ஐம்பதுடனும் வத்தாவுடனும் நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் உத்தியோக உயர்வு சித்திக்குமாறுவிரும்புகின்றோம்.

A marriage—விவாகம்.— பட்டணத்திலே வசிக்கின்ற ஓவசியர் மெஸ். ஏ. என். சபாபதிப்பிள்ளையுடைய புத்திரி மிஸ் எமிலி இராசம்மாவுக்கும், சங்குவேலி மெஸ் லெவி பொன்னையா ஸ்பென்சருக்கும் சென்ற திங்கட்கிழமை சாயந்தரம் விவாகம் நடந்தேறியது. விவாகோற்சவ சனசமுதாயமும், நண்பர்முதலியோர் நாதவாத்திய கோஷ்டத்தோடு சுபசோபன கீர்த்தனங்கள்பாடிய இன்னிசைகளும் மன்றற் காட்சி மாட்சிமகிட்சியைக் கொடுத்தன நாமும் அவர்களுக்குச் சுபசோபனங்கூறுகின்றோம்.

Mr. Advocate J. H. Vanniasinghe- மெஸ். அப்புக்காத்து யோசேப்பு ஹோமர் வன்னியசிங்கம்.—இவர் காலஞ்சென்றுபோன தரகனாகிய இஸ்றயேல் ஹோமர் வன்னியசிங்கத்தின் சகோதரன். இவர் கல்குத்தா பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர். அப்புக்காத்துப் பரீட்சையில் திறமையான பரீட்சைகொடுத்துச் சித்தியடைந்தவர்.

இவர் யாழ்ப்பாணம்வந்து தமது உத்தியோகம்நடத்த ஆரம்பித்திருக்கின்றார்.

J. G. Puvymannasinghe Modliar- ஜே. ஜீ. புவிமன்னசிங்கமுதலியார்.—கண்டிப் பொலிஸ்கோட்டுத் துவிபாஷிகமுதலியாராகிய இவர் யாழ்ப்பாணம்வந்து தம்முடைய சுற்றமித்திரருக்குத் தரிசனை கொடுத்து சிலநாட்தங்கி மறுபடி யுங்கண்டிக்குப் பயணமாயினர்.

Supreme court Criminal Session- சுப்பிரீங்கோட்டுக் கிறிமினல்விசாரணை.—யாழ்ப்பாணத்தில் வருகிறமாசிமாசம் பத்தாந்திகதி கூடப்படுஞ் சுப்பிரீங்கோட்டுக்குக் கிளேறன்ஸ் நீதிபதியே விசாரணைநீதிபதியாய் வருகின்றார்.

அப்போது று. அரு. அரு. சுப்பிரமணியன்செட்டி, குழந்தைமரைக்காயர்மகனுக்கு விரோதமாகக்கொண்டுவந்த செட்டியார்நயத்துக்குத் தீர்வையாய்ப் பின் எதிரியின் அபையத்தின்பேரால் சுப்பிரீங்கோட்டார்தாமே யவ்வழக்கின் சாட்சிகளை விளக்கவேணுமெனப்பண்ணிய தீர்ப்பின்படி சாட்சிவிளக்கத்தை நடத்துவார்.

Murder—கொலை— அச்சுவேலியிலே ஆடுகளவெடுக்கச்சென்ற ஙளவர் இரவிலே பட்டிக்காவல் காத்திருந்த இருவர் எதிரிடைசெய்தமையால் அவர்களைக் கத்தியால் வாளுகவெட்டி ஓடி ஒழித்தனர். வெட்டுப்பட்ட இருவருள்ஒருவன் இறந்தான்.

Obituary—மரணசங்கதி—மட்டுக்களப்பிலே மெஸ். அப்புக்காத்து திலைவீரசிங்கத்துடைய சிரேஷ்டபுத்திரி காலஞ்சென்றசங்கதியை யறிந்து பெற்றா உற்றருடன் நாமும் அனுதாபப்படுகின்றோம்.

Cholera—பேதி— மன்னாரிலே பேதிநோய் நடக்கின்றது. டக்டர் அற்றிக்கலை அவ்விடம்போயினர்.

Trincomalie.—திரிகோணமலை.—எங்கள் காலஞ்சென்றுபோன பெரியமுதலியாரின் மகன் டாக்குத்தர் கனகரத்தினத்தை எம் ஊருக்குப் பேதிபரிகரிக்க அனுப்பியது எமக்கு நிரம்பியசந்தோஷம். இவரே யிவ்வேலைக்குத் தக்கவர். எல்லாரையும்பிரியப்படுத்தி தம்கடமையை மெத்தச் சாக்கிரதையாய் பார்த்துவருகிறார். இவர்போனவிடங்களில் யாதொரு சண்டை குழப்பங்கள் உண்டுபடவேயில்லை. (கடி)

இலங்காபுதினம்.

FOFM OUR OWN CORRESPONDENT

Robbery in the Police head quarters.—தலையாரிவீட்டில் களவு.—மருதானைப் பொலிஸ்தானத்தில் சுப்பிறின்றெண்டன் கிறீசியுடைய கந்தோருக்கடுத்த குதத்திலிருந்த நூற்றைம்பதுசோடு ஆயிரம்ரூபாய் விலைபெற்ற உடுப்புகளைக் களவாண்டு போயினர். இவ்வரையும் களவுபோன சாமான்களையுங் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

பொலிஸ்தானத்தில் களவெடுத்த கள்வருக்கு வீடுகளில் களவெடுப்பது பிரையாசமா. எச்சரிக்கை.

Judicial—நியாயப்பிரமாணத்துக் கடுத்தவைகள்.—இதுகாறும் பொலிஸ் மஜிஸ்திறேத்துமார் தங்களுக்குத் தேவையானவைகளைத் தலைமாகாணத்துக் கிறவுண்கவுன்சலுக்கனுப்பும் வழக்கத்தைமாற்றி சொலிசிற்றர் ஜெனறலுக்கனுப்பும்படி கட்டளையாயிற்று.

Negombo Police Court.—நீர்கொழும்புப்பொலிஸ்கோடு.—இக்கோட்டில் பேர்போந்த எற்கின் ஸ்பென்ஸ் கொம்பனியின் தரகனாகிய மெஸ். எஸ். தி. முத்தையாபேரில் சிலபல முறைப்பாடுகளை யேற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவர்களிலோர் கோறனைத்தலியாரு மொருவராம்.

சங். இராமனாதர், பெரிஸ்றர் சேனாதிராசா முறைப்பாடுபக்கத்துக்கு வெளிப்படுவார்கள். அப்புக்காத்துமார் டொன்கோல்ற் சிற்றியென்பவர்கள் எதிரிக்காகத் தோற்றுவார்கள். வழக்குகளின்விபரம் மறுமுறைதெரிவிப்போம்.

Rev. Father Lytton-லிற்றன்சுவாமியார்.—இவருடன் நாம் சம்பாஷித்திராதிருந்தாலும் இவர் கொழும்பில் யாழ்ப்பாண றெயில்வேயைப்பற்றிக் கூட்டிய கூட்டத்தில் பேசக்கேட்டோம். இவருடைய பேச்சுவல்லமையிலும் பேசிய ஒவ்வொரு விஷையத்திலும் நாம் வியப்புற்றவராயவ்விடத்தில் கூடிய கல்விமான்கள் வெளிப்படுத்திய நல்லெண்ணத்துடன் நாமுமொருவராயிருந்தோம்.

இவரை வடமாகாணத்திலிருந்து மேன்மாகாணத்துக்கனுப்புவதால் வடமாகாணத்தாருக்குத் துக்கமிருக்க ஞாயமிருந்தாலும் மேன்மாகாணத்திலவர்செய்யப்போகும் பணிவிடையில் வடமாகாணத்தாருங் கையிட்டுப் பங்குபற்றுவார்களேல் இருமாகாணத்தாருக்கும் நன்மையக்கு மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

—காலஞ்சென்ற எகிப்துதேச கெடிவ் அரசருடைய இடத்திலே அபாலஎன்னும் இளவரசர் பட்டத்துக்குத் தெரிந்தேற்படுத்தப்பட்டார்

வண- லிற்றன்சுவாமியார் பேரிலே யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குவாசிகசாலையார் பாடிப்படித்த

கீர்த்தனங்கள்.

விருத்தம்

சங்கைசேர்எங்கள்நேசத்தந்தையே தவமேசெல்வத்
துங்கயாழ்ப்பாணம் வாழத் தோன்றியசுடரே மேலோர்
வங்கிஷக்குருவேயுங்கள் மைந்தரைப் பிரிந்துவேறு
அங்குநீர்போவீராகில் ஆரெமக்குதவிஐயா.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீருற்றஐர்லந்துதேசம் பிறந்துமெம் தேசத்திலன்புவைத்தீர்
செல்வனற்தாய் தந்தை உறவினையயர்ந்து இச்சிறுவருறவைத்தெரிந்தீர்
காருற்ற எம்நகர மீடுபெற இரவுபகல் கனஞாபகங்கள் செய்தீர்
கற்பவர்க்குப்பண்டு வாத்தியம் லைபிறறி கழகசபை கூட்டிவைத்தீர்
ஆருற்றதேவதிரு இருதயச்செல்வம் எவ்வடியர்க்குமேபொழிந்தீர்
அனவரதமும்விளைவு குறையாதகுஞ்சிரத் தாற்கிணறு தோண்டவைத்தீர்
சோர்வுற்றவெறிவிலகு சங்கமொன்றாக்கினீர் தோன்றலே லிற்றனென்னும்
சுவாமியே எங்களிருநேமியேயும்மைத்துறந்து யாமென்செய்வமோ

இ-ம் நாட்டை-தாளம் திசரம்.

பல்லவி.

பொறுப்போமோ—உம்மைநாங்கள்
மறப்போமோ.

அநுபல்லவி.

சிறப்புமெங்கட்குச் செல்வமுங்காட்டிய
தேசிகராம்லிற்றன் பூசுரரில்லாது (பொ)

சரணங்கள்.

ஆறுவமோ-உம்மைப்பிரிந்-தாறுவமோ-எம்தந்தையே
மீறும்பேதியம்மைமவேலையிலெங்கட்கு
ஆறுதலைத்தந்த-அன்பரைநாம்விட்டு (பொ)

தேவநேச-மு[illegible]த்-தேசநேசம்-லிற்றன்சாமி
ஆவலுடன்கொண்டு அல்லும்பகலுமே
ஆதரவுசெய்த-வேதியரைவிட்டு (பொ)

நல்லோனே-யாழ்ப்பாணத்தில்-வல்லோனே-லிற்றன்சாமி
எல்லாருமெண்ணாத யாழ்ப்பாணநாட்டுக்கு
வல்லறெயில்வண்டிசெல்ல-வகைசெய்தீர் (பொ)

இ-ம் தேசிகதோடி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

வாடுதேமனம்-சாமி-வாடுதேமுகம்
தேடற்கரிய உம்மைப்பிரிந்-தென்செய்வோம்சாமி

தந்தைமைந்தரைப்போல்-வெகு-பந்தமாகவே
இந்தமடமிருந்தோம் இனி-யென்றுகாண்பமோ

சொல்லமுதம்பொழிந்தீர்-எங்க-ளல்லல்களைத்தவிர்த்தீர்
வல்லதேசிகனே-மறைச்-செல்வபூசுரனே

கருணைவதனமாய்-எந்தத்-தருணவேளையும்
அருமையுதவிசெய்-யும்மைப் பிரியமுடியுமோ

இ-ம் கமாசு-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஏதோகுறைஐயனே-உம்மைப்பிரிய-ஏதோ

அநுபல்லவி

அதிதவஞானத்தீட்சை ஆகஇப்பூமி
நிதியாயெழுந்த எங்கள் நேசலிற்றன்சுவாமீ (ஏதோ)

சரணங்கள்.

போதனைகள் அளித்துச்-சோதனைகள் ஒழித்து
வேதவழியெமக்கு மேய்ப்பர்லிற்றன்சுவாமீ (ஏதோ)

கோடக்குரோதமனஸ் தாபவிவாதநீங்க
கோலநல்லைபிறறிச்-சாலையிலெம்மைவைத்தீர் (ஏதோ)

சேவனைக்கருதாப்-பாவிகட்குறுநோய்
ஆவத்துவேளைகளிற்-காவற்சம்மனசானீர் (ஏதோ)

கனகசந்ரோதய-வதனசிங்கார
வனசமலர்க்கரத்தா-வுனதருளாசிதாரீர் (ஏதோ)

தேவாரம்.

தேனொத்தமதுரச் செஞ்சொற் தேவரீர் பலநாளிங்கு
தானொத்து இருப்பீரென்னதருந்திருஉளத் தாலேயாழ்ப்
பாணத்தைவிட்டுப்போறீர்-பட்ட மெம்மேன்மாறு[illegible]
பூணத்துகொழும்பு ஊர்க்குப்போய்வருவீரே[illegible]

பதம்.

இ-ம் சங்கராபரணம்-தாளம்ஆதி

பல்லவி.

போய்வருக போய்வருக பூசுரரே போய்வருக

அநுபல்லவி.

காயசுகமாய்வெகு-காலமங்குநீர்வாழ்கவே (போய்

சரணங்கள்.

அன்னை[illegible]ாயேக-அருமைப்பிறவியாக
இந்நாள்மட்டிங்கிருந்த பொன்னான அந்தணனே (போய்)

கண்ணுக்கிமையைப்போல-காவுக்கோர் வேலிசால
எண்ணியிருந்துங் கொழும்பெழுந்தீர்வாழ்வீர்மென்மேலே (போ)

எந்தநகரானாலும்-எழுவான்திசை போனாலும்
மைந்தரடியேங்களை-மறவாது நினைந்தருளும் (போய்)

வெண்பா.

வாழிதிருச்சபையும் மங்காத பாப்பரசும்
ஆழிபுனை மேலீசன் ஆண்டவரும்—வாழியவே
தென்னிலங்கை சேருலிற்றன் தேசிகரே நீர்போகும்
நன்னிலத்து வாழியரென்ஞான்றும்.

THE

Jaffna Catholic Guardian

JANUARY 23rd

THE POPE AND THE ENEMIES OF THE PAPACY.

At the Secret Consistory, held on Monday, the Pope delivered an Allocution, of which may be accepted as an accurate summary of the Pontiff's words.

It is not necessary for me to say many words in order to persuade you of the fact that the conflicts which are carried on against the Church more or less openly are every day becoming worse. The proceedings of our enemies on every hand are overt. They do not all work in the same way. Some proceed directly, while others do us harm in an underhand manner. The former denounce the Pope as an enemy who must be combated, and try to attribute as many faults to him as they can. We cannot help recalling among many other insults the affair which took place almost under our own eyes last October. On that occasion some people, exasperated by the imposing manifestations of numerous bands of pilgrims, and determined to hinder them at any cost, gave vent, without shame, to their overflowing passion, and were not ashamed to inveigh, by words and deeds disforeigners (led here by filial piety and not by political aims) and to shower contumely upon Rome and upon the Sovereign Pontiff. Not content with this, they go from place to place through the Italian Peninsula striving to incite multitudes against the Vicar of Christ by depriving him of any other power except that given by law to the ordinary citizen.

Not even satisfied with that, since they openly declare that their object is to inflict a death-blow upon the Papacy itself, they have resolved to bring about their purpose by force, should the opportunity be afforded to them. They are constantly endeavouring to make the Pontiff appear in the guise of an enemy of Italy. If they oppose the abolition of certain laws which in some way or other are in favour of the Holy See, it is because they understand that these laws offer them a good opportunity of justifying themselves abroad. They pretend respect for the spiritual power, but they presume to assign boundaries to the spiritual power of the Pope, who holds it direct from God. According to their avowed doctrine, all liberty of conscience is to be upheld, yet they are the first to abolish liberty of conscience by preventing the pilgrims from coming to Rome. Our policy has always been to declare our conviction of the sacredness of our rights and their close relation with the safety, prosperity and freedom of Italy.—*The Tnblet.*

Cardinal Manning was born on July 15th, 1808, and he was therefore in his eighty-fourth year; but nothwithstanding his great age, the news of his death is an unexpected shock, as he generally had fairly good health and it was only yesterday that word reached this country of his being seriously ill. The death of His Eminence will be mourned by a much wider circle than that of his own coreligionists, because he took an important part in public affairs, interested himself in every scheme for the amelioration of the condition of the poor, and was looked up to by every one with confidence as the one man in all England who could effect a satisfactory solution of difficult social questions which baffled the skill of everyone else to solve them.. There is only one Cardinal in England now, namely, Cardinal Howard, but the Roman purple is worn by two other prelates who are British subjects, namely, Cardinal Taschereau, Archbishop of Quebec, Canada, and Cardinal Moran, Archbishop of Sydney, Australia. Cardinal Manning, as is very generally known, was at one time an Anglican clergyman, and he was received into the Catholic Church in 1851. His Eminence was, on the death of Cardinal Wisheman, consecrated Archbishop of Westminster on June 8th, 1865, and he was created a Cardinal by Pius IX. on March 15th, 1875. A more detailed sketch of the life of His Eminence will be given in our next issue. *C Messenger.*

THE DEPARTURE OF THE REV. FR. C. H. LYTTON O. M. I.

On the 18th of Jan. 1887, a messenger arrived from Kangasanturai with the intelligence, that the Angel of Death had met on that lonely shore one of the foremost missionaries of the Northern Diocese, the Rev. Fr. M. A. Murphy. On the 9th of January 1892 news reached this from Pt. Pedro to the effect that Jaffna was going to lose another illustrious missionary in the person of the Rev. Father C. H. Lytton—not, thank God, by the bitter separation of Death but by transfer to another Diocese. On the very day, the 19th of January, on which dear Father Murphy left this for another world, the Rev. Father Lytton bade adieu to the home of 17 of his best years to take up new duties, in a new sphere of labour, for the glory of God and Holy Mother the Church. His sudden removal has caused intense regret all over Jaffna. To say nothing of his labours in behalf of the Catholics directly, the part he took in the Railway agitation and in all affairs of public interest, is alone sufficient to immortalise his name among all classes. The Deputation that waited on H. L. the Bishop soon after the arrival of the sad news from Pt. Pedro, testified to the grief of the general public at having to part with such a Friend and Father. The addresses published below bear witness to the feelings of the Catholics in particular.

The active members of the Confraternity of the Sacred Heart of Jesus waited on the Rev. Father on Sunday last and presented the following address.

To

The Rev. Fr. C. H. Lytton O. M. I.,
President, of the
Confraternity of the Sacred
Heart of Jesus,
Jaffna.

May it please Your Reverence.

We are your beloved Children the active members of the Confraternity of the Sacred Heart of Jesus. We have heard of your approaching departure for another sphere of labour and have come to bid you farewell. We need hardly tell you, dearest of fathers, that we feel the parting most bitterly. We were bound to you and you to us by the closest and holiest of ties and lo! of a sudden, when we least expected it, we have to see you go away from our midst. This is indeed a sore trial. But we shall behave in our affliction even as you have behaved yourself, bowing to the will of our common Superiors with the same humble and loving submission with which we shall bow to the will of God. He, who lent us your services for a time, wants them now for another part of his Vineyard, and how dare we stand in the way of His Divine pleasure?

When paying you what we may call, our last respects, we cannot help recalling to our minds the many favours we received at your hands and the happiness that you taught us to find in the Devotion to the adorable Heart of our Lord. With undying gratitude shall we remember the instructions that you imparted to us, week after week, when we gathered round you under the roof of our "Alma Mater", and on every First Friday, when we met you in the stillness of night, in the dim light of the Sanctuary Lamp. Never shall we forget the part you took in the annual celebration of our Feast and the triumph you enabled us to give our Dear Lord on the occasion of the second centennial Festivity.

Dear Rev. Father, the sacrifices you made to provide for our every want and the loving kindness with which you constantly watched over us have created relations between us that neither time nor distance shall efface. We may be separated in body, but our hearts shall ever be united.

Before taking leave of you, Dear Rev. Father, we have yet one duty to perform—to ask you to kindly pardon any misdemeanours by which we may have ever caused you pain.

In conclusion, Dear Rev. Father, we beg your Reverence's most affectionate Blessing,

A[illegible]emain,

Your Devoted and Dutiful
Children in Christ
The Active Members of the
Confraternity of the Sacred Heart
of Jesus.

Jaffna,

January 17th, 1892,

The Rev. Father who was deeply moved by the sentiments expressed in the address, replied that such a profession of their affection for him was not needed at all. He was as sure of their attachment to the Devotion he had tried to teach them as of the love they had for him personally. The Confraternity was on a very good footing and he had no fear whatever for its future. The devotions of the first Friday with the two Benedictions were sources of immense blessings to Jaffna. Even Catholics in Europe did not enjoy more spiritual advantages. He could not be present any more at their retreats but he hoped to assist at them in spirit and to take the Total Abstinence pledge in Colombo. Jaffna provided the Metropolis with a Bishop sometime ago, now it was sending her a schoolmaster.

Father Lytton and the Jaffna Library.

In the evening of Monday the 28th, Inst. there was a grand farewell demonstration at the St. Joseph's Catholic Library in honor of Father Lytton, who was then on the eve of his departure to Colombo. Many of the Subscribers of the Library besides others waited on Father Lytton at St. Patrick's College and invited him with Fathers Dunne and Wheeler to the Library in which he always took a very great interest. Father Lytton with his colleagues was then asked to enter an open carriage which was drawn by the Catholics themselves. There was a display of fireworks besides native music all the way from the College to the Library; and the procession swelled to a large gathering as it reached the latter Institution, which was specially decorated for the occasion. As soon as Fr. Lytton and the other Fathers, had taken their seats, the following address was read by the Secretary:—

To

The Rev. Fr. C. H. Lytton O. M. I.
Jaffna,

With feelings far other than those that animated us on previous occasions when it was our happy privilege to have you as our President and as our "guide, philosopher and friend," we have now to assemble round you to bid you a most cordial and affectionate farewell. Our feelings this evening are those of grief and pain at your impending separation which is to place your beloved form beyond our sight and your salutary counsel beyond our reach. From the day of your first arrival in Jaffna seventeen years ago, you have labored with so much zeal and ability and your labors have been so fruitful and productive of good that little could the Catholics as well as the non-Catholics in these parts to whom you have rendered yourself so indispensably useful and with whom you are in consequence so eminently popular, anticipate that your superiors would even deprive them of your invaluable services. But the same voice of authority which bade you come amongst us, now bids you leave us and enter upon another and a higher sphere of duty to tend other flock in "fresh fields and pastures new." Deeply as we regret your removal from our midst and from the religious, literary and social circles which you have hitherto adorned and enlightened, it is somewhat consoling to think that your services are not lost to the Island and that what we in the North have now to deplore as a very great loss is as great a gain to our fellow Catholics besides others in the South.

As Members of St. Joseph's Catholic Library and Reading-Room set up by your Reverence and carried on under exceptionally trying circumstances during the last eight years, we have indeed known you intimately and appreciated your worth very highly; but now that we have to part with you, we feel more keenly and fully than ever, that in losing you, we are losing one who, from first to last, has devoted his best energies unreservedly and unremittingly to the moral and even material welfare of the people of Jaffna, one who has drawn the erring among us to God by the silent eloquence of his holy life and the irresistible force of his personal influence, one who, ever anxious to study our wishes and supply our wants to the best of his power, has ministered to all with a heart overflowing with charity, one who has borne with our infirmities and sympathised with us in our sorrows, one in fine who, by his firm faith, his fervent zeal, his exemplary, piety, his indomitable energy, his versatile talents and his varied accomplishments, has made his name known and his influence felt throughout the length and breadth of the land, and has thus come to be justly and generally regarded as a most conspicuous ornament of the Church in Jaffna.

Your honorable name. dear Father, is permanently associated with St Patrick's College the present prosperity of which has been declared by the highest ecclesiastical authority to be very largely due to your unceasing labors; with this Catholic Library, which but for your great tact, patience firmness, and resource would have succumbed long ago; with the confraternity of the Sacred Heart of Jesus, the great devotion to which has taken such deep root and spread so widely through your zealous and pious efforts, with the total Abstinence League a branch of which has been formed by you and is now in a fair way of becoming a most beneficial institution, with the great question of railway extension to Jaffna, which, thanks to your courageous and persistent action has passed from the region of vague speculation into that of practical politics and is now only a question of time, and with the scheme for providing the people of the North with a perennial supply of water by means of Artesianwells, the boring of which has been undertaken by the Government and the Catholic Mission. That Your Reverence whose life has been so fruitful in good works and so zealously devoted to our temporal and spiritual advancement should be taken away from us is indeed to us a matter of the very deepest regret. You are now leaving us and we heartily wish you God-speed. But although you may be away from us, we can never forget you. Let us then assure you, in conclusion that the great and manifold good you have done us and our fellow Catholics and countrymen will always remain to remind us of one whom we have known and esteemed for 17 years, one whose form is impressed in our hearts and whose name is enshrined in our affections.

Begging your affectionate blessing

We remain, Dear Father, Your
most obedient children, The Members of St. Josephs Catholic Library and Reading Room.

The address was then presented to Fr. Lytton with a Photograph of himself and all the other Members of the Library taken in a group. Father Lytton who was greatly moved by the demonstration of affection and regard, thanked the subscribers of the Library for the kindness they had shown him and the honor they had done him. He accepted it as done not to himself personally, as he felt all unworthy of it, but to His Lordship, the Bishop and the Clergy at large. It was remarked to him by some persons that Jaffna people [illegible] ungrateful, but he for one must say that the very reverse was the case and he need hardly refer to the grand demonstration made that evening in proof of it. He felt that as a poor Missionary he could not requite them for what they had done, to honor him, but he would always remember them in his prayers. Credit was given in the address just read to a great deal more than he had done or could fairly lay claim to; but while he thanked them heartily for the kind sentiments expressed in his regard, he might say that he had always had a particular liking for the Jaffna people and worked for their advancement to the best of his ability. In taking leave of them, he was obeying the orders of his superiors, but he would not disguise the fact that he shared with them in their feelings of regret. He thought that in one respect, his removal to Colombo was an advantage, for if he could in any way hasten the railway to Jaffna, he would be able to do that far better from there than from here. It was mainly with a view to a large opening being found for the young men of Jaffna who are annually leaving school in large numbers and seeking employment very often in vain that he had taken a deep interest in the question of railway extension; and he assured the Catholic young men of Jaffna in particular who have left, or are still prosecuting their studies in, St. Patrick's College, that he would be anxious to do all in his power for such of them who may be coming to Colombo. He then made some reference to the financial position of the Library which he said was now much better than it had ever been in the past with Rs 600 to its credit in the Bank and with Rs 146 for newspapers, periodicals and over Rs 135 for current expenses besides some 100 Rupees for new Books in the hands of Father Delpech. In conclusion Father Lytton said that he would always remember them in his prayers and that he thanked them very much for the very gratifying proof they had given him of their regard and affection for him.

Some lyrics specially composed for the occasion were then sung to the accompaniment of the fiddle and the guitar at the close of which he shook hands with all the Members of the Library. There followed a grand display of fire works after which Father Lytton left the Library amidst loud cheers.

☞ (*See first page*)

The Catholic Press of Germany. There are now no less than four hundred and fifty Catholic papers published in the German Empire, including seventeen Polish and three French papers. It is said that altogether the Catholic Press Germany has about a million subscribers, of whom 635,000 are in Prussia.

The Pope, in the course of the Allocution addressed to the Consistory on Monday, complained that the enemies of the Church were assailing her on every side; and in illustration of this he alluded to the violence committed on peaceful foreigners who had visited Rome on a pious mission, and to the attempts which were being made to alter the law adversely to the Church. *Cath. Times.*

Printed and published for the Proprietor b C. ndrew at St, Joseph's Catholic Press Catholic Mission Premisses, Jaffna.